

מטעם 145 לפרשת ראה רמזים בטעמי המקרא בפרשה

מהספר העתידי **רמזי טעם עם טעם לשב"ח** מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לע"נ זק' רבי דוד האגר מזבלטוב, בן רבי מנחם מנדל מקוסוב כ"א מנ"א התר"ח

רְאֵה (רביעי) **אֶנְכִי** (תביר) נתן לפניכם היום (דברים יא, כו)

רבי אלכסנדר סנדר פייערשטיין מביא¹: **ה'קדושת יום טוב'**² אמר: כתיב ראה אנכי, כלומר ה'אנכי'- האמונה באנכי ד' אלקיך, 'ראה'- הוא כמו **הריאה**, שנטרפת על ידי נקב כל שהוא, כן חסרון כל שהוא בהאמונה כבר פוגם בכל האדם. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **רְאֵה** (רביעי) **אֶנְכִי** (תביר) נתן לפניכם היום, בשני הטעמים **רביעי ותביר יש נקודה**, רמז **לנקב** כל שהוא, הגורם ל"תביר"-שבר גדול ח"ו.

שלום המאירי

רְאֵה (רביעי) **אֶנְכִי** נתן לפניכם היום (דברים יא, כו)

רבי שלמה רבינוביץ' מרדומסק מבאר³ שהטעם רומז לאות י', ובהצטרף ל"ראה" נוצרת התיבה "יראה":

רְאֵה (רביעי) "טעם רביעי הוא נקודה כמו יו"ד. והיו"ד הוא אות רביעי בשם הוי' ב"ה והיא מרמזת על היראה כמבואר בזוה"ק (פרשת נשא קכב עב). גם הנה בצירוף יו"ד הנקודה רביעי אל מלת 'ראה' הוא 'יראה' שאמר: יראה אני נותן לפניכם היום. והענין הוא כי כן כתיב (משלי כב, ד) עקב ענוה יראת ה'. שהיראה הוא בחינת סנדל לענוה ועיקרה באה מתוך הענוה. ולכך כאשר משרע"ה כתיב עליו (במדבר יב, ג) והאיש משה עניו מאד מכל האדם בלי ספק הי' לו היראה הגדולה מהש"י ב"ה ומדת הענוה כולל כל המדות הטובות כאשר אך בה שבח הכתוב את משה רבינו. והנה לכך הוא ע"ה לימד דעת את העם באמרו להם יראה אני נותן לפניכם היום. היינו כאשר תאחזו להחזיק בהיראה הנה בע"כ⁴ צריך לה ענוה תחלה שהיא אך סנדל לעקבה כנ"ל... את הברכה ר"ל אעפ"י שיהי' לכם ברכה וכל טוב תיראו את ה'. וזהו הרמז ב' הסדרים האלו עקב ראה. על דרך שביארנו **'עקב יראה'** כי עקב ענוה יראת ה'. ולכך הם תכופים זא"ז⁵. **רבי אברהם יששכר בער רבינוביץ'**,

בן רבי שלמה רבינוביץ' מרדומסק, מבאר⁶ שהטעם **רביעי**, הוא כעין אות י', וכך המלה **רְאֵה**, היא כאילו

¹ **ילקוט דברי אסף**, רבי אלכסנדר סנדר פייערשטיין, ירושלים תשסא, עמ' ט.

² נראה שהכוונה לרבי חנניה יום טוב ליפא טייטלבוים, אב"ד סיגט.

³ **תפארת שלמה** - על התורה, רבי שלמה רבינוביץ' מרדומסק, תחילת פרשת ראה. ראה עוד שם: "א"י ראה אנכי וגו'. עפ"י מ"ש בספרים בענין העקידה (בראשית כב, ט) ויעקד את יצחק בנו. שכל הנשמות מבנ"י שהם עתידים לבא עד ביאת הגואל הי' שם כדי להכניע מדה"ד תחת החסד. ואם האדם ירצה לעבוד הש"י שלא יהי' לו שום עיכוב. וז"ש (שם יב) כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה היינו שמדה"ד שנקרא אלהים ירא ממך. וז"פ (בתפילת ימים נוראים) ועקידת יצחק לזרע ישראל ברחמים תזכור. שעיקר העקידה הי' לכלל ישראל שיהי' להם כ"ט. וז"ש ראה אנכי נקודת רביעי הוא כמו יו"ד לשון יראה כנ"ל כמ"ש (שמות לד, ד) וייראו מגשת אליו. ונשמת משה אתפשטותי בכל דרא ומסייע לכל הבא לטהר (תקוני זהר תיקון סט קיב עא). וז"ש (אבות ו, א) כל הלומד תורה לשמ"ה אותיות למש"ה וזה שרומז להם כי בכל דור כאשר תלמדו תורה לשמה יומשך לכם בחי' היראה אשר אנכי נותן לפניכם כנ"ל".

⁴ בעל כרחו.

⁵ זה אחר זה. פרשות עקב ראה סמוכות כרמז **'עקב יראה'** כי עקב ענוה יראת ה'.

⁶ **חסד לאברהם**, רבי אברהם יששכר בער רבינוביץ' מרדומסק, פיוטרקוב תרנז, עמ' 406: "ראה אנכי נותן לפניכם היום וגו' הנה הרמז בפסוק זה על ר"ח אלול כי נמצא בספרים הרמז על ר"ח אלול אריה שאג. א' רמז על אלול ר' על ראש השנה יו"ד על יוה"כ ה' על הושענא רבה. והנה בתיבת ראה יש ג"כ הרמז על כלם רק חסר היו"ד. ונרמז בניקוד הטעם רביעי על יוה"כ שהצורה הוא כמו קוצו של יו"ד הנרמז על בחי' כתר. והנה יוה"כ הוא נגד בחי' כתר כידוע. והנה נרמז

מטעם 145 לפרשת ראה רמזים בטעמי המקרא בפרשה

מהספר העתידי **רמזי טעם עם טעם לשב"ח** מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

'אריה', רמז ל'**אריה** שאג מי לא יירא', ארי"ה ראשי תבות א-אלול, ר'-ראש השנה, י'-יוה"כ ה'-הושענא רבה, ונרמז שבימים אלה יש לשוב, והתשובה מתקבלת כי הם ימי רצון.

רבי משה אליקים בריעה הופשטיין (בן המגיד מקוזניץ) מבאר⁷ שהטעם **רְאֵה** (רביעי) רומז לקב"ה המתגלה לאדם בנשמתו כפי הכנתו לכך: הטעם על **רְאֵה** הוא רביע והוא **דמות י'**, רומז על השי"ת שהוא בדמות י' **בלתי מושג כלל**. ומ"מ י' במילואו כזה יו"ד. י' ירמז על הש"י כנ"ל. ו' הוא לשון התחברות, כמו ווי העמודים, ואות ד' הרמז על כנס"י שהיא דלה ועניה. ור"ל הגם שהש"י הוא א"ס, מ"מ מחבר עצמו אל כנס"י וכביכול מצמצם עצמו מא"ס לסוף. גם ו"ד. ו' אות ו"ה לשון שמחה, שעיקר שמחתו כביכול בהתחבר עצמו לכנס"י, וזהו 'ראה אנכי', שתוכל לראות ולהשיג את האנכי כנ"ל, אבל 'הנני נותן לפניכם', לפניכם לשון פנייה, ור"ל לפי פנייתכם אלי כן תוכלו להשיג את האנכי כנ"ל.

רְאֵה (רביעי) **אָנֹכִי** (תביר) נִתֵּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם (דברים יא, כו)

רבי יעקב בעל הטורים מבאר ש"אָנֹכִי" רומז לעשרת הדברות, "ראה עשרת הדברות שפתח באנכי ותקיים אותם כי כל המצות כלולות בהם". לפי זה יבואר כיצד יתכן שהברכה תיתן היום, הרי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא?

מבאר⁸ הרבי רב העשל שדבר זה הוא בתרי"א מצוות שנמסרו ע"י שליח, משה רבנו. אך שתי הדברות הראשונות אנכי ולא יהיה לך נאמרו ע"י הקב"ה, ומאחר שאיסור הלנת שכר הוא כשהמעביד שכר בעצמו את העובד, ולא ע"י שליח, משלם הקב"ה על האמונה (אנכי ולא יהיה לך) בעולם הזה. ע"כ.

ונרמז בטעמים: **רְאֵה** (רביעי), צורת הטעם כאות י', רמז לעשרת הדברות. **אָנֹכִי** (תביר) נִתֵּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה, הברכה ניתנת לישראל היום, בעולם הזה, בשכר האמונה הנרמזת ב**אָנֹכִי** (תביר), ואף **שנשברו** הלוחות, ואף אם **האדם עצמו שבור** מהרבה מצוות, והוא "שברי לוחות", נשארה האמונה בלבו, שהיא "הנקודה היהודית" של אָנֹכִי, בבחינת (ישעיה מט, ה): **"אָנֹכִי לֹא אֶשְׁכַּח"**.⁹

שלום המאירי

בנקודה ולא באות כי בחי' כתר נעלם ונסתר. והנה לכך רביע למעלה בתיבת ראה כי בחי' כתר היא למעלה מכל הספירות. וזהו שאמר ראה היינו שתסתכל בימים האלו שהמה ימי הרצון שיכול האדם לעשות תשובה. והקב"ה יקבל תשובתו מכל אחד ואחד, והראיה דהא אנכי נותן לפניכם היום, היינו עשרת הדברות המתחילין אנכי קבלתי בזו הימים ליתן לכם. והנה מחמת כי המה ימי הרצון ונתכפרה עונותיהם ליתן להם הלוחות אחרונות".

⁷ **דעת משה**, רבי משה אליקים בריעה הופשטיין, לבוב תרלט, דף קלח עב.

⁸ **חונת התורה** - שמות כ, יב: "איתא במדרש כל מה שישראל אוכלים בעולם הזה אינם אוכלים אלא בשביל שכר האמונה. ותמוה מפני מה דוקא בעבור זאת. ויש לפרש דהנה באמת קשה אמאי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא הא כתיב ביומו תתן שכרו. וצריך לומר דהא קיימא לן דאם שכר את הפועל על ידי שליח אינו עובר משום בל תלין דהבעל הבית יכול לומר אני לא שכרתיך והשליח אומר הא לא עבדת אצלי. והנה התורה ניתנה לנו על ידי שליח זה משה רבינו עליו השלום משום הכי אינו עובר משום בל תלין. והנה איתא בגמרא ובמדרש דשני דברות הראשונות אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו. אם כן לפי זה אתי שפיר דכל מה שישראל אוכלים בעולם הזה הוא מכח שכר אמונה. דהא מצות אמונה שמענו מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו ולא על ידי שליח אם כן מחויב ליתן השכר תיכף ביומו. (חוות יאיר. מעיני הישועה. נחל אשכול. מקור החכמה. סמיכות משה פרשת בחקותי. דברי יוסף דף קע"ח).". ראה גם **ישמח משה** פרשת פנחס ו**נחל קדומים**, החיד"א, פרשת ואתחנן אות יב בשם רבני אשכנז.

⁹ ראה **באר משה שמות**, רבי משה יחיאל אפשטיין מאז'רוב, עמ' תרמה.